

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 »
Pe 3 luni . . . . . 8 »
Studentii plătesc pe jumătate
Străinătate : 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA

BUCUREȘTI
91,— Oheul Dâmboviței —91.
Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechi 2 Lei

Cine primește trei numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

SUMAR

PROIECT DE LEGE. precedat de expunerea de motive asupra legii modificatoare a Cărții III din Codul de Comerț. Despre falimente și punerea în concordanță a unor articole din Cartea IV a aceluși codice.

CASIER JUDICIAR.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

Tribunalul Ilfov Secția III: *Nathan Halpern, Jacob Cohen, Jacob Kraid și Herman Bercovici.* (afacerea supracotelor).
Tribunalul județului Corului: *Eforia Spitalului Elisabeta Doamna, caritatea Gălățeană cu Stăneuca Fani V. Vasiliu.*
Mișcări în magistratură.—Informațiuni. — Bibliografii

PROIECT DE LEGE

Precedat de expunerea de motive asupra legii modificatoare a Cărții III din Codul de Comerț Despre falimente și punerea în concordanță a unor articole din Cartea IV a aceluși codice.

Acest proiect de lege, propus de d-l. ministru al justiției C. Stoicescu se află în discuțiune la Senat.

În expunerea de motive, d. ministru al justiției, arată că creditul comerțului nostru în străinătate, ca și în țară, atârna de chipul cinstit cu care neguțitorimea și îndeplinește îndatoririle contractate. Prin legea din 1895 s'a adus două îmbunătățiri însemnate la legea asupra falimentelor, așa cum fusese întocmită prin introducerea noului Cod comercial din 1887 : 1° *Instituirea judecătorilor sindici* ; 2° *determinarea unui minimum pentru quotele concordate.*

D-l. ministru de justiție arată că, cu toate stările ce s'a adus până acum, numărul falimentelor a crescut din an în an, cum se aștepta din tabloul ce îl alăturază la expunerea

de motive. Cauzele înmulțirii falimentelor ar fi, după expunerea de motive, lăcomia unor neguțători de rea credință cari, cu meșteșugire, pregătesc de mai înainte, ajutați de multe ori de povățuitori abili, declararea lor în stare de faliment

Mijlocele întrebunțate de comercianți întru a păgubi pe creditorii lor sunt : 1° sustragerea mărfurilor, ori vânzarea lor pe un preț derizoriu ; 2° înstrăinarea averii lor nemișcătoare cu titlul *oneros*, ca și a acelei mișcătoare ; 3° ușurința cu care se încheie concordatele, mulțumită unora din creditorii cari stipulează o supra-quotă în ascuns și neprevăderii debitorului care se conduce de iluziuni, când încheie concordatul și se leagă a plăti *quotă-concordatară* determinată ;

Spre a împuțina falimentele, se propune modificarea Cărții a III-a din Codul de Comerț despre falimente și punerea în concordanță a unor articole din Cartea IV-a a aceluși cod.

Proiectul adus în desbaterea Senatului, cuprinde : 1° *suprimarea judecătorilor-comisari* ; 2° *scurtarea termenelor* ; 3° *măsuri preventive pentru a nu se prejudicia masa credală de către debitorii cari pregătesc falimente* ; 4° *cota concordatară să fie fixată la minimum de 60 la sută din cuantumul pasivului pentru ca concordatul să poată fi omologat de tribunal* ; 5° *anularea înstrăinărilor care preced falimentele între rude apropiate* ; 6° *măsuri pentru a asigura plata quotele-concordate.*

Proiectul, cum se înfățișează de D-l. Ministru al Justiției, este merit de a împuțina falimentele

care aduc discreditul comerțului român în afară și în lăuntru. Prin reforma propusă și supusă Corpurilor legiuitoare, se făgăduiește înlăturarea relilor ce bântuiesc comerțul nostru.

Precum vindecarea unui bolnav atâră mai mult de cunoașterea adevăratei cauze a rēului de care suferă și de care este atins organismul omului, de cât de la aplicarea medicamentelor; tot astfel e starea socială, cum e starea comerțului. Dacă ea este atinsă, trebuie mai întâi studiate, găsite, bine verificate, cauzele și, numai apoi, să se recurgă la luarea unor mēsurī ce poate îndrepta starea decăzută a comerțului. Pentru descoperirea adevăratelor cauze se cere un timp mai îndelungat, o analiză a categoriilor de comercianți ce cad mai des în faliment, a ocupațiilor anterioare a falitului, a vredniciei său nevredniciei lui, a traiului strâns, econom, ori luxos, al taxelor vamale și a acelor comunale cu care sunt lovite unele articole de comerț; dacă ele se **procură** din țară sau străinătate, brute ori fabricate, fasonate.

Dintre toate cauzele ce au cea mai mare înrădăcinare asupra căderii în stare de faliment,—vorbind de acele care nu sunt agravate de unele împrejurări, ca deturnarea activului, distrugerea contabilității sale—, este mijlocul mai lesne sau mai greu cu care își procură marfa sau un capital, pentru conducerea comerțului său, condițiile împovărătoare sau neimpovărătoare al dobândirii unui credit.

Ramura comercială este legată de starea de agricultură și de recolta fie-cărui an, cum și de ramura industriei.

Ori-care ar fi natura falimentelor, toate au de efect de a sdruncina creditul, și a păgubi pe creditorii din lăuntru, ca și pe acei din afară. Cu toate acestea este folositor a se deosebi și a se cunoaște bine, dacă falimentul s'a produs din o cauză voluntară a neguțatorului, din neonestitatea lui care, cu voință, nu îndeplinește îndatoririle sale, și între neguțatorul nenorocit, silit de împrejurări de a suspenda plățile sale. Pentru acești din urmă, ca niște nenorociți, legiuitorul nu trebuie să fie sever, adăogând peste nenorocirea ce au căzut asupra lor, asprimea și rigoarea mēsurilor ce le ar lua pentru toți faliiți cari, cu rea cre-

dință caută, curând și fără muncă, să se îmbogățească cu ruina, dese ori, a altora.

Una din modificările prevăzută în proiect este o *mēsură preventivă* care privește pe toți comercianții fără deosebire, pe cinstiți sau necinstiți, pe cei ce vor înceta ori nu vor înceta plățile: privigherea comerciantului de către creditorii săi spre a nu își putea sustrage marfa care este garanția comună al mesei creditorilor. Aceste mēsurī constau în dreptul creditorilor unui neguțator de a cere: 1° prezentarea și depunerea registrelor la tribunal, a bilanțului său comercial și a unei liste nominative de toți creditorii săi și de sumele creanțelor cu arătarea scadențelor respective: 2° de a cere de la tribunal numirea unuia sau mai multor custozi și delegarea unuia dintre creditorii cari, în continuarea ulterioară a comerțului, să vegheze regularitatea operațiilor comerciantului (art. 697 din proiect).

Măsura este jignitoare, păgubitoare, umilitoare și nedreaptă.

În fapt, această mēsură este o *capitis deminutio* al neguțatorului. Prin introducerea unui supraveghietor, a unui controlor în prăvălia unui negustor, i se ciunțează autoritatea lui, față de oamenii cu ajutorul cărora conduce negoțul său; el pierde inițiativa în întreprinderile sale. Ce este și mai grav că, comerciantului pus în astă stare i se taie ori-ce credit, în cât măsura aceasta preventivă a falimentelor, este contributivă a lor.

Măsura este și nedreaptă din două puncte de vedere: 1) că acela ce datorește cu un termen de plată, care nu a sosit încă, nu poate să fie apucat la plată și considerat ca adevărat debitor înainte de expirarea termenului de plată: *qui doit à terme ne doit rien*: 2) Măsura aceasta preventivă ori asigurătoare se poate lua după regulile din procedura civilă și a codului civil, însă numai atunci când creditorul său litigantul a introdus acțiunea cerând condamnarea pe temeiul creanței exigibile sau a dreptului de proprietate ori posesiune ce îl reclamă. Măsura însă prevăzută de art. 697 din proiect nu se întemeiază absolut pe vre-o considerațiune juridică sau măcar pe un caz de analogie cu materiile de drept comun.

Se poate ca prin această mēsură să se încu-

rageze pe acei dintre creditorii cari sunt mai lacomi și fără de scrupule, pentru a amenința pe neguțătorul, debitorul său, cu luarea unei astfel de măsuri riguroase întru a storce bani de la densii. cum astăzi storce creditorii din supra-quotă (fapt prevăzut și penat de art. 879 cod de comerț).

O asemenea măsură nu se pomenește în nici o legislațiune, cel puțin expunerea de motive nu arată isvorul la care s'a adăpat. Chiar în materii penale polița preventivă nu are dreptul de a se introduce în casa cui-va și de a-i percheșiona registrele și hârtiile aflate în domiciliul său. Se află o supraveghere polițienească, însă ea se aplică numai celor condamnați sau certați de judecată. Cu drept cuvânt dar neguțătorii s'a alarmat și Camera de comerț a protestat în potriva unei astfel de măsuri, ca aceea din proiect.

Proiectul ce acum s'a votat de Senat, aduce încă o modificare însemnată art. 720 din Codul de comerț, cu privire la înstreinările făcute de falit în timpul comerțului său. Prin art. 724 din proiect, se declară nule: toate înstreinările, cu *ori-ce titlu, de ori ce fel de bunuri* a falitului, făcute în interval de șase luni înainte de epoca încetării plăților, către *soțul sau soția* falitului, către *rudete sale în linie directă și către rudete colaterale* sau aliați până în gradul al patrulea.

Expunerea de motive justifică cu aceste rânduri dispozițiunea modificatoare:

«In sistemul legii actuale rămâneau bune înstreinările cu *titlu oneros*, și practica de toate zilele a dovedit că, în multe falimente, s'a ridicat contestațiuni greu de rezolvat, privitoare la vânzări făcute de faliti către apropiatele lor rude, uneori chiar către soție, cu facturi conținând prețuri fictive—dacă era vorba de marfă, și cu acte de vânzări în regulă,—dacă era vorba de imobile.

«Cu câtă greutate se luptau creditorii pentru dări-marea unor asemenea înstrăinări! Și cu toată bănuiala firească, când e vorba de asemenea vânzări, *inter prunos*, revendicările ori acțiunea Pauliană rare ori erau încoronate de succes».

«Pentru a înlătura asemenea neajunsuri, am crezut util de a introduce un nou alineat la art. 720 din cod. devenit art. 724».

«Sperăm că o asemenea dispozițiune va face să dispară scandaloasele, așa zise întruniri, prin care falitiți sustrăgeau o parte din activul, care era gajul comun al mesei creditorilor».

Cu această măsură se lovește de indisponibilitate întreaga avere a tuturor neguțătorilor din țară pe tot timpul cât vor neguțitori. Este știut că, legiuitorul nostru, inspirat de ideile economiei politice, care vede un rău în împedizarea adusă liberei circulațiuni a bunurilor aprescris ca o măsură de ordine publică, că nimeni nu poate rămânea în indiviziune.

Măsura aceasta, dacă s'ar transforma în lege, nu numai că ar paraliza Creditele funciare Rurale și Urbane în funcționarea lor, dar chiar toate transacțiunile. În adevăr, cine poate cunoaște rudele până la al patrulea grad a unui neguțător, și ce mijloace ar avea la îndemână spre a afla? D-nul Andronescu, sub-directorul Creditului Funciar Urban din București, zicea cu drept cuvânt că, dacă se votează legea actuală, în mai puțin de un an afacerile de împrumut vor fi reduse cu desăvârșire. Nesiguranța ce ar produce în vânzări și cumpărări, supuse anulării de drept, face imposibilă o transacțiune. Dar câte nenorociri, câte procese din această nenorocire. D-l Andronescu zicea că este mai preferat a se lua o ipotecă asupra bunurilor imobiliare odată cu înscrierea cui-va de comerciant.

Una din cusurile legii de față este că nu face deosebire între neguțătorul necinstit și acel nenorocit. În Franța, legea din 1889 Martie 4, a îndreptat această situațiune instituind *liquidațiunea judiciară*. Comerciantul care cere liquidațiunea judiciară, rămâne în capul afacerilor, și afară de câte-va distituțiuni, ca interdicțiuni de a contracta împrumuturi noi și a înstrăina activul său, poate sub supravegherea justiției și cu asistența unui curator numit liquidator judiciar, exercita toate acțiunile, să îndeplinească acte de renunțare, de transacțiune sau de desistare, de a prevedea la necesitățile vieții lui de toate zilele.

D. Chebapci

Cetim în «*Revue pénitentiaire*» Buletin lunar al Societății generale a inchorilor din Franța No. 2 din Februarie 1899—o dare de seamă asupra lucrării d-lui avocat G. G. Mirodnescu despre Casierul Judiciar, sub iscălitura d-lui Edmond-Hernance, unul din secretarii «Societății Generale a Inchorilor»)

CASIER JUDICIAR

Excelenta tesă de doctorat a d-lui Gheorghe Mirodnescu, constituie un adevărat tratat asupra materiei, așa

de familiară lectorilor noștri, a casierului judiciar. Încă în cel din urmă Buletin al nostru, d-l Claro analiza discursul magistral pronunțat de d-l Bérenger, la Senat, cu prilejul discuțiunii unui proiect de lege ce tindea la reforma casierului judiciar.

D-l Mironesco adoptează concluziunile eminentului criminalist; el deduce cu întreaga libertate de spirit a unui logician, toate consecințele ce ele comportă.

Prin urmare sistemul publicității casierului judiciar găsește în d-l Mironescu un adversar hotărât.

I. Cu publicitatea casierului, condamnarea penală imprimă un caracter infamant. A face să se cunoască de către cei de al treilea «starea penală» a sa, este a 'și închide sie însuși societatea oamenilor onești.

Și, dacă se observă lucrul puțin mai de aproape, avantajul real pentru oamenii onești de a cunoaște «starea penală» a acelor cu cari ei tratează este foarte relativă. Sunt indivizii necondamnați cu mult mai primejdioși de cât indivizii condamnați. Sunt indivizii condamnați absolut vrednici de compătimire și de încurajare.

Casierul judiciar stigmatizează «pe acela ce a fost prins». Și apoi, oare societății aparține de a procura indivizilor elemente de apreciațiune morală asupra semenilor lor?

Eū am dat aici numai o schițare pe scurt de motivele pe care le invoacă d-l Mironesco pentru a respinge sistemul publicității absolute a casierului judiciar.

II. Ideia publicității restrânsă, care este cea a proiectului nu seduce nici ea pe autorul nostru.

Se cunoaște ideea fundamentală a proiectului, nu s'ar desveli de cât condamnățiunile cele mai puțin grave.

Nu e vorba de a face să se designe de către judecător sau administrațiune, *condamnații* cei mai susceptibili de îndreptare. Ideea unei pedepse desonorante complementară de aplicat indivizilor primejdioși pe care societatea oamenilor onești trebuie să-i cunoască ar surăde mai mult, cred eū, d-lui Mironesco.

Dar nu este aceasta ideea proiectului. Acesta lasă legei grija de a determina care condamnățiuni vor atinge reputațiunea morală. Dacă este o cestiune care trebuie să fie individualisată, este negreșit aceasta și de aceea e un curat arbitrar, zice d-l Mironesco, de a lăsa legiuitorului grija de a alege care sunt revelațiunile de făcut și care sunt de nefăcut.

Cu atât mai mult că cu sistemul proiectului de a împiedica pe oamenii cinstiți să aibă lămuriri sigure asupra «stărei penale» a indivizilor cu care ei contractează. Asta e sistemul unui adevăr spus numai pe jumătate, sistem care favorizează minciuna, fiind că împiedică pe omul onest de a dovedi peremptoriu că n'au fost nici odată condamnat.

Asta este, să ni se treacă vorba, sistemul casierelor judiciare «*demi-vierges.*» Ele autorizează toate hănușele și nu înătură nici una.

Edmond Hermance

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

TRIBUNALUL ILFOV SECȚIA III

Audiența de la 25 Ianuarie 1899

Președinția D-lui C. PARASCHIVESCU, președinte

Sentință corecțională No. 133

Nathan Halpern, Iacob Cohen, Iosef Kraid și Herman Bercovic. (Alăcerea supracotelor).

Cum procedează judecătorul de instrucțiune în instruirea cauzelor penale și în darea ordonanței.— Faliment

simplu și faliment fraudulos.— Creditori ce ar fi luat supra-quote concordatate.

De și după art. 45, 58 și 61 pr. p., plângerile adresate către procuror vor fi transmise judecătorului de instrucțiune împreună cu requisitorul, totuși când se dăduse un requisitoriu cu ocaziunea urmării primului faliment, judecătorul de instrucțiune poate procedea la instruirea celui de al doilea faliment, întru cât, prin art. 5 pr. p. se prevede că acțiunea publică poate porni din propria inițiativă a funcționarului competent (procurorul și judecătorul de instrucțiune) și că plângerea poate fi adresată chiar la judecătorul de instrucțiune.

Fapta comerciantului de a cumpăra imobile pe numele femeii ca fiind cumpărate cu bani dotați, pe când era cu din banii săi, constituie o sustragere din activ, calificată de faliment fraudulos și pasibil de penalitatea prevăzută la art. 878 cod. com.

Pentru ca un creditor al falimentului să fie pasibil de penalitatea prevăzută la art. 879 cod. com., se cere: Ca presiunea să se fi exercitat asupra falitului în vederea concordatului, adică creditorul să fi pretins sau primit supra-quotă pentru a îi da vot favorabil sau mai bine pentru a îi înlesni votarea concordatului și că acest fapt să se fi petrecut anterior concordatului, textul art. 879 cod. com., vizând o speculă în vederea votării acestui concordat. Prin urmare când polițele s'au dat în urmă, cum se constată din dotă, aceasta nu constituie un delict, ele putând fi date de falit în urmă pentru a repara pagubele pricinuite prin falimentul său.

S'au ascultat d-nii avocați D. Budișteanu, M. Pantazi, Ion St. Brătianu, V. Antonescu și I. Dărescu din partea inculpaților Nathan Halpern, S. Grünberg, Iacob Cohen, Iosef Kraid și Herman I. Bercovic.

S'au ascultat și d. procuror Dobrescu în concluziuni care au cerut condamnarea tuturilor inculpaților.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acțiunea publică deschisă de d-l prim-procuror prin requisitorul No. 605/98 în contra inculpaților: Nathan Halpern pentru faptele prevăzute de art. 876 al. V, 887 al. I, II și V, 880 și pedepsite de art. 881 și 882 cod. com., Iacob Cohen, Iosef Kraid și Herman A. Bercovic pentru faptul prescrist de art. 887 cod. com., acțiune publică pe care d. procuror Vilacros în ședința de la 10 Decembrie 1898 și-a întins-o și asupra lui Samuel Grünberg pentru delictul prevăzut de art. 886 cod. com. combinat cu art. 50 cod. penal;

Având în vedere susținerile părților și concluziunile d-lui procuror;

În ce privește incidentul de incompetența d-lui judecator de a instrumenta în această afacere, întru cât ordonanța emisă în cauză nu este precedată conform art. 45, 58 și 61 pr. penală, de către requisitorul parchetului;

Având în vedere că de și după dispozițiunile citatelor articole de lege, plângerile adresate către procuror vor fi transmise judecătorului de instrucțiune împreună cu requisitorul, totuși în speță, în contra lui Halpern fiind deja dat un requisitor cu ocaziunea primului său

faliment, d-l jude instructor în baza acestui requisitor bine a procedat la instruirea din nou a acestei afaceri cu ocazia celui de al doilea faliment, întru cât prin art. 5 pr. pen., se prevede că acțiunea publică poate porni din propria inițiativă a funcționarului competent (procurorul și judec. instr.) și că plângerea poate fi adresată chiar la judecătorul de instrucție; că prin urmare incidentul este ne fondat și că să fie respins.

În ce privește pe inculpatul Nathan Halpern :

Având în vedere lucrările din dosarul d-lui jude instructor cab. 5, depunerile martorilor audiați; precum și instrucțiunea orală făcută azi în instanță din care se stabilește în fapt următoarele :

Nathan Halpern întreprinde în anul 1889 cu un capital în numerar de 4500 lei, comerțul de sticlărie și porcelanuri, comerț pe care l'a continuat până la Iunie 1896, când găsându-se în încetare de plăți, este declarat în stare de faliment; grație însă faptului că majoritatea creditorilor îi votează concordatul, este pus din nou în capul afacerilor sale, dar de data asta pentru un scurt timp, căci la 1 Aprilie 1897, profitând de scadența primei cote concordatate își suspendă plățile cerând singur declararea în stare de faliment; cu ocaziunea acestui nou faliment intrându-se în mod mai amănunțit în cercetarea celui d'întâiu faliment, d-l jude instr. al cab. 5 unde erau repartisate ambele falimente constată, și aceste constatări se stabilesc cu suficiență pentru tribunal din depunerea martorilor audiați sub prestare de jurământ conform art. 153 pr. pen. și din instrucțiunea orală făcută azi în instanță : 1) că falitul Nathan Halpern a distrus, tănuit, desimulat și sustras din gajul creditorilor săi în prima perioadă a activității sale comerciale, suma de minimum 14,423 lei; 2) că a distrus sau sustras registrul jurnal conținând operațiunile comerciale de la 1889 până la Octombrie 1893; 3) că s'a dat prin scriptele sale în mod fraudulos dator cu suma de 3800 lei, pe care în realitate n'o datora; 4) că n'a ținut în mod regulat registrele prescise de lege în toată durata comerțului său; 5) că n'a făcut în mod exact inventarul anual al situațiunei sale active și pasive; 6) că având contract de căsătorie nu s'a conformat dispozițiunilor art. 19 și 20 cod. com. și că n'a îndeplinit obligațiunile luate cu ocaziunea votărei concordatului în primul său faliment;

Având în vedere că inculpatul tăgăduiește (vezi cea mai mare parte din invinuirile ce i se aduc), arătând că n'ar fi distras nimic din activul său, căci imobilul ce se pretinde a fi cumpărat cu din banii săi pe numele soției sale este cumpărat cu bani dotați; că registrele sale fiind depuse la tribunalul comercial cu ocazia primului faliment, nu i s'a au mai restituit toate și prin urmare nu dânsul a distrus registrul jurnal; că s'a conformat dispozițiunilor art. 19 și 20 cod. com., înscriind contractul de căsătorie la tribunalul de comerț cum dovedește cu certificatul greșit acelei secțiuni cu No. 1242/99 și că înregularitățile constatate în registre provin nu din culpa sa, care abia știa să se iscalească ci din culpa comptabilului pe care l'ținea;

Considerând în ce privește susținerile inculpatului că imobilul din str. Suter, este cumpărat cu bani dotați

că dânsul nu probează cu nimic acest fapt cum nu probează nici alegațiunea făcută în instanță, că imobilul a fost construit de un constructor cu banii săi și pus apoi de acesta la credit pentru a se despăgubi, din actul de vânzare autentificat de secția Notariat și actul de ipotecă autentificat de același tribunal la No și prezentate în instanță, nereșind, fie cu soția inculpatului Halpern a cerut liberarea fondului său dotal sau o parte dintr'insul pentru a cumpăra locul în cestiune; fie că a cerut autorizațiunea de a se împrumuta pentru a construi pe locul cumpărat și cu atât mai puțin că o învoială ar fi fost între dânsa și vre un antreprenor de a construi casele din roșu și a le depune acesta la credit pentru despăgubirea sa; ci presumpțiunea cea mai puternică dedusă din faptul că ipoteca se constituie pe la finele lui Ianuarie 1896, pe când primul faliment are loc la Iunie același an, este că construcțiunea s'a făcut cu bani din masa credală;

Considerând de asemenea că alegațiunile inculpatului că registrul jurnal nu i s'a restituit de tribunalul comercial și că neregula din registre provine din cauza comptabilului, nu poate fi ținute în seamă; inculpatul ne probând veritatea primei sale alegațiuni, iar cea de a doua alegațiunea ne putând constitui o scuză pentru dânsul.

Considerând că certificatul secției de comerț No. 1242/99 constatator că inculpatul și-a înscris contractul său de căsătorie nu-l poate apăra de capul de acuză ce i se aduce, că nu s'a confirmat art. 19 și 20 c. com., căci dânsul nu probează iarăși cu nimic că această înscriere a publicat'o în conformitate cu cerințele codului de comerț;

Considerând în drept că faptele în circumstanțele sus descrise constituiesc pe inculpatul Nathan Halpern în stare de bancruță simplă și frauduloasă potrivit art. 876 al 5, 877 al I, II și V, 880, 881, și 882, c. com., a căror aplicațiune cată dar a se face și care citită de d-l președinte în ședința publică;

Având în vedere că tribunalul în suverana sa apreciere constată și admite circumstanțe atenuante în favoarea inculpatului și dar făcând aplicațiunea și a art. 60 c. p., urmează a i diminua pedeapsa;

În ce privește pe inculpații Iacob Cohen, Iosef Krait și Herman A. Bercovic;

Având în vedere că acești inculpați sunt acușați prin ordonanța de trimitere, că au luat supra-cote pentru a înlesni lui Nathan Halpern în primul său faliment, votarea concordatului, primind : Iacob Cohen suma de 1625 lei 45 bani în două cambii din care una achitată de falit, iar cea-laltă de scriitorul Lindemberg, Iosef Kraid două cambii semnate de fratele falitului Moritz Halpern în suma de 619 lei 70 bani din care una de 300 lei cu ședința la 28 Februarie 1897 achitată de falit și Herman Bercovic suma de 1197 lei achitată pe deplin, făcându-se prin acest fapt posibil de penalitatea art. 887 c. com.;

Considerând că prin acest text de lege sunt prevăzute două cazuri : acela în care creditorul va fi stipulat cu falitul avantajii în folosul său propriu pentru votul său în deliberările falimentului său în cererea de moratoriu, și al doilea : cazul când prin alte moduri de cât

cel prevăzut de art. 880 c. com., își va fi procurat avantajul în sarcina activului falimentului; în ambele aceste cazuri însă, elementul indispensabil pentru existența delictului este că presiunea să se fi exercitat asupra falitului în vederea concordatului, adică creditorul să pretins să primit supra-quotă pentru a-l da vot favorabil sau mai bine pentru a-l înlesni votarea concordatului.

Considerând dar că condițiunea «sine qua non» pentru ca un fapt să cază sub prevederile orî-cărui din cele două cazuri enumerate mai sus, este că faptul să se fi petrecut anterior concordatului, textul art. 887 vizând o speculă în vederea votării acestui concordat;

Având în vedere că după cum s'a stipulat mai sus, data primului faliment dat de Halpern, este lunie 1896, iar în 26 August acelaș an dînsul a fost repus în capul afacerile sale;

Considerând că din examinarea polițelor pretinse date ca supra-quote, polițe anexate la dosarul instrucțiunii se vede că ele poartă o dată postenioară votării concordatului relativ la primul faliment, și de și se susține că aceste polițe au fost date în alb și anterioare votării concordatului, aceste susțineri însă nu sunt probate cu nimic căci declarațiunile co-inculpatului Nathan Halpern și registrele sale nu pot face dovadă în contra celor alții co-inculpați când aceștia pretind că ele au fost date posterior concordatului și când din registrele lui Iacob Cohen și ale lui Iosef Kraid, polițele sunt trecute la o dată postenioară votării concordatului și expertul Ștefănescu afirmă cum se va vedea la vale că între unii din creditorii și Halpern au continuat chiar relațiuni comerciale;

Considerând că de și numai acest singur fapt ar fi suficient pentru ca inculpaților să nu li se poată aplica dispozițiunile citatului art. 887 c. com., căci o dată falitul pus în capul afacerilor, nimic nu-l poate opri de a nu intra în tratări cu foștii săi creditorii și de a le repara chiar o parte din prejudiciul cauzat plătindu-le fie ca o datorie morală fie pentru a obține noi credite, parte din sumele datorite, fără ca această plată să mai poată fi socotită ca supra-quotă fiind făcută după votarea concordatului, totuși din registrul lui Iacob Cohen parafat în urma petițiunii înreg. la No. 3946/95 și din raportul d-lui expert Ștefănescu raport, care în această parte nu mai coincide cu raportul primului expert Rothop, reese că între falitul Halpern și Iacob Cohen a existat o continuare de operațiuni prin faptul că la 31 Martie 1897 se vede preschimbată polița Lindenberg în valoare de 600 lei ca urmare a unei cumpărări de marfă de către falit de la Iacob Cohen;

Considerând asemenea că și un alt element esențial al delictului ce li se impută este și acela de a exista vreun prejudiciu în persoana cui-va; că în speță nu se găsește constituită nici o persoană parte civilă pentru a se plînge de un asemenea prejudiciu;

Considerând că față cu cele ce preced, față cu raportul expertului Rothop, expert care pe lângă că este condamnat prin sentința No. . . . a trib. Teleorman pentru fapte infamante, dar a pretins chiar după cum arată martorul Mendel în depunerea lui că a luat bani de la inculpatul Kraid spre a face raport favorabil, și

al cărui raport este aprobat de către supra expertul Ștefănescu în cestiunea supra-quotelor numai în ce privește exactitatea cifrelor nu și în ce privește modul de apreciere, tribunalul nu 'și poate forma fața cu toate aceste acte pe deplin convingerea despre culpabilitatea acestor neculpați, cari dar în lipsă de probe cată să fie achitați;

Considerând în fine că Samoil Grimberg, este dat în judecată ca complice la supra-cate, orî din momentul ce autorii principali sunt achitați, complicitatea nu mai poate exista și dar ca consecința și acest inculpat cată să fie achitat;

Pentru aceste motive redactate de d-nul Președinte C. Paraschivescu;

De acord în parte cu d-nul procuror Dobrescu;

În numele legii;

Respinge incidentul ridicat de apărătorul inculpatului Natan Halpern și în fond:

Condamnă pe Natan Halpern la un an închisoare corecțională;

Achită pe Iacob Cohen, Iosef Kraid, Herman Bercovic și S. Grumberg;

(ss) C. Paraschivescu, G. Tabacovic

p. Grefier, Ioan T. Georgescu

TRIBUNALUL JUDEȚULUI COVURLUI

Audiența de la 25 Ianuarie 1899

Președinția d-lui D. G. TASLAUANU, Președinte

Sentința No. 28

Eforia Spitalului Elisabeta Doamna, caritatea Gătăteană cu Stăncuța Fani V. Vasiliu

Eretele beneficiar. — Dreptul lui de a administra averea de moștenire. — Legatar. — Dacă poate cere un sequestru judiciar asupra imobilului legat.

Legatarii și creditorii au dreptul, pentru a salva interesele lor, față de eredețele beneficiar ce administrează averea de moștenire, să ceară vânzarea mobilelor și să apuce la răspundere pe eredețele beneficiar chiar ultra vires successionis (art. 714 și 718 cod. civ.)

După art. 714 din Codul civil eredețele beneficiar este obligat a administra bunurile succesiunii și a da socotelii de administrațiunea sa creditorilor și legatarilor. Legea, în sacțiunile ce le prevede pentru reuua administrațiune a eredețului beneficiar, nu cuprinde și ridicarea în total sau în parte a administrațiunii, cum este sequestrul judiciar, pentru că, după părerea unanimă, tribunalele nu pot nici într'un mod și chiar după cererea eredețului de a se amesteca în administrațiunea sa. Aceasta cu atât mai mult, cu cât nu s'a reprodus dispozițiunea din vechiul drept francez, după care tribunalele aveau dreptul de a ridica administrațiunea eredețului beneficiar.

In genere, sequestrul judiciar nu se admite de cât sub aceste condițiuni: 1° dovedirea culpei administratorului; 2° pericolul la care ar fi expus imobilul dacă s'ar mai lăsa în administrațiunea lui.

Sau ascultat d-l avocat Plesnilă din partea Eforiei Spitalelor Elisabeta Doamna și pe d-nii avocații D. Alexandrescu și G. Nicorescu din partea Stăncuți Fani V. P. Vasiliu;

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acțiunea introdusă de d-l D-r. Ar. Serfioti în calitate de Președinte al comitetului spitalului «Elisabeta Doamna Caritatea Gălățeană», contra d-nei Stăncuța Fani V. P. Vasiliu, ca moștenitoare rezervatară a defunctului Hagi Ghiță Găitan, prin care cere a se înființa un sequestru judiciar asupra imobilului situat în Galați, str. Sf. Apostoli No. 77 și Danubiului No. 2, numit Hotelul Trajan sau la «Treii Pești», lăsat numitului spital de defunctul Hagi Gh. Găitan, prin testamnetul autentificat de acest tribunal sub No. 1560 din 4 Septembrie 1896;

Având în vedere că, din desbateri și actele prezentate de părți, rezultă că în vara anului trecut, încetând din viața Hagi Ghiță Găitan, pe urma sa a rămas ca heredă rezervatară, fiica sa adoptivă Stăncuța Fani V. P. Vasiliu, care a acceptat succesiunea sub beneficiu de inventar; că prin testamentul său autentificat de acest tribunal sub No. 1560 din 4 Septembrie 1896, Hagi Ghiță Găitan, lasă fiicei sale adoptive o parte însemnată din averea sa, pe care o evaluează la suma de 194493 lei, iar din restul averei a făcut mai multe legate, lăsând și Spitalului «Elisabeta Doamna Caritatea Gălățeană» Hotelul Trajan sau la «Treii Pești», situat aici în Galați str. Sf. Apostoli No. 77 și Danubiului No. 2, evaluat de testator la suma de 40000 lei; că la 8 August 1898 comitetul spitalului a chemat în judecată pe d-na Vasiliu ca heredă rezervatară pentru a-i preda posesiunea legatului, acțiune la care d-na Vasiliu a opus o cerere de reducere a legatului testat în favoarea spitalului, că, în aceste condițiuni comitetul spitalului reclamă prin președinte său, ca să se înființeze un sequestru judiciar asupra imobilului legat spitalului pentru conservarea și administrarea acestui imobil, până la rezolvarea procesului în reducere a legatului pe motivul că spitalul s'ar găsi în pericol de a perde veniturile zisului imobil, care tot odată s'ar și putea ruina, din cauza cum d-na Vasiliu se îngrejește de averea succesorală;

Având în vedere că d-na Vasiliu se opune la această cerere, susținând că administrațiunea averii succesorală, îi aparține ei după art. 714 c. civil, și că acest drept îl exercită cu atât mai ușor în specie, unde nu'i s'a dovedit vr'o culpă în această administrațiune;

Considerând că conform art. 714 c. civil, eredele beneficiar este obligat a administra bunurile succesiunii și a da socoteli de administrațiunea sa creditorilor și legatarilor;

Considerând că pentru a salvarda interesele creditorilor și a legatarilor față de moștenitorul beneficiar, legiuitorul prin art. 714 și următorii reglementează condițiunile, formele și responsabilitatea sub care această administrațiune are a se face, prevăzând ca sancțiune a îndatorirelor impuse moștenitorului beneficiar, dreptul pentru creditor și legatar de a realiza o parte din succesiune prin vânzarea mobilelor (art. 718 c. civil al. 2) și de a cere ca densusul să plătească «ultra vires»;

Că ridicarea în totul sau în parte, a administrațiunii eredelui beneficiar, nefigurând printre sancțiunile prevăzute de lege, creditorii și legatarii nu sunt în drept de a formula o cerere în acest sens, și nici tribunalele de a o încuviința, că în adevăr se admite aproape în mod unanim, că tribunalele nu pot nici într'un mod și chiar după cererea eredelui a se amesteca în administrațiunea sa, spre a-i da autorisațiunea de a face anumite acte căr'i sunt permise sau interzise și așa fiind evident că logica refuză de a se acorda tribunalelor un drept mult mai important, cum e acela de a se înființa un sequestru judiciar asupra unei porțiuni sau asupra întregii averi de succesiune supusă după lege administrațiunii eredelui beneficiar;

Că dacă legiuitorul ar fi voit a recunoaște în favoarea creditorilor și legatarilor un asemenea drept, ar fi spus'o în mod clar, mai ales că în vechiul drept frances se admitea că, în cas de rea credință sau neglijență chiar, tribunalele aveau dreptul de a ridica administrațiunea moștenitorului beneficiar, așa că, legiuitorul frances,—a cărui dispozițiune în materia ce ne preocupă, le-am adoptat în totul—avea un precedent și de sigur s'ar fi explicat asupra acestui lucru, dar prin acea chiar că păstrează tăcere, înțelege a respinge ideea deposedării eredelui de administrațiunea averii succesorală; (a se vedea Laurent vol. X No. 117, 119 și 121 și Bandry Lacantinerie et A. Vahl, succesiuni Vol. 2 No. 2132);

Că deci din acest punct de vedere cererea de față urmează a se respinge ca inadmisibilă;

Considerând că independent de aceasta și admițând că în virtutea principiilor generale de drept și a art. 1632 cod. civil, cererea de sequestru judiciar ar fi admisibilă în principiu, încă pentru ca o asemenea măsură să fie încuviințată în specie, se impunea ca comitetul spitalului să dovedească o culpă din partea părâtei în administrațiunea averii succesorală și în acelaș timp pericolul ce ar rezulta pentru spital de a încerca o pierdere irreparabilă din această rea administrațiune, în cazul când cererea de sequestru ar fi refuzată;

Considerând că, nu numai că nu s'a dovedit vr'o culpă gravă singura de care părâta ca moștenitoare beneficiară ar răspunde conform art. 715 c. civ., dar nu s'a dovedit nici neglijența, ci comitetul spitalului a afirmat numai prin apărătorul său, că, părâta nu poate ca femeie să administreze cu destoincie averea succesorală și că de fapt administrațiunea acestei averi o are soțul și procuratorul ei, care nu s'ar comporta ca un bun părinte ee familie;

Considerând că, din faptul că imobilul testat spitalului a rămas ne închiriat, nu se poate face o culpă părâtei date fiind circumstanțele cauzei; căci mai întâi închirierea acestui imobil, nu depindea numai de la diligența ei, ci mai ales de faptul dacă la 26 Octombrie 1898 a fost sau se putea găsi cu siguranță amator pentru a închiria acel imobil, lucru ce nu s'a dovedit și apoi se constată din actele prezentate, că părâta a luat măsuri în acest scop, a făcut publicațiuni, a încheiat chiar un contract de închiriere, dar loca-

tarul ne prezentându-se de a lua imobilul în posesiune și a iscăli contractul, pârâta l'a somat prin Portărei și l'a acționat în judecată la judecătoria de pace din Galați, așa că a făcut tot ce-i stă în putință și deci neînchirierea acestui imobil nu-i poate fi imputabilă că aceasta cu atât mai puțin când ținem seama că Hagi Gh. Ghăitan, a încetat din viață pe la începutul lunii lui Iulie, în cât până la 26 Octombrie 1898 ne fiind bine hotărât în public cui aparține imobilul în chestiune, întru cât cererile de trimitere în posesiune nici astăzi nu sunt rezolvate, a putut exista îndoială în lumea amatoare de a închiria acest imobil, asupra persoanei cu care ar trebui să contracteze cu siguranță și e probabil că și aici să fie o cauză pentru care închirierea nu s'a putut face; că aceasta s'a și întâmplat după cum rezultă din somația ce un oarecare D. Vasiliu a adresat soțului pârâtei la 17 Noembrie anul trecut, prin care cere să-i restituie arvuna de 200 lei ce i-a dat pentru închirierea imobilului în chestiune, sub motivul că nu dânsul, ci spitalul Elisabeta Doamna este proprietarul aceluia imobil;

Că deosebit de toate acestea pârâta prezintă o serie de recipise cu care dovedește că a depus la casa de Consemnație toate sumele strânse cu ocazia administrațiunii averei de moștenire, așa că buna sa credință nu poate fi pusă la îndoială, și în definitiv averea sa însemnată precum și a soțului său, sunt cea mai bună garanție pentru daunele ce eventual ar putea naște pentru spital din reaua administrațiune a imobilului ce i s'a testat — așa că și pericolul de daune fiind înlăturat, cererea de sequestru urmează a fi respinsă și din acest punct de vedere;

Având în vedere și cererea de cheltueli formulată de pârâta și apreciind-o, fixează suma de 30 lei;

Pentru aceste motive, redactate de G. V. Buzdugan, membru;

În virtutea legii hotărește,

Respinge ca nefondată acțiunea intentată d-l D-tor. Aristide Serfliot în numele comitetului spitalului «Elisabeta Doamna Caritatea Gălățeană» contra d-nei Stăncuța Fani V. P. Vasiliu pentru sequestru judiciar și obligă pe spitatul «Elisabeta Doamna Caritatea Gălățeană» a plăti pârâtei Stăncuța Fani V. P. Vasiliu (30) trei-zeci lei cheltueli de judecată.

Cu apel.

(ss) D. G. Tasluanu, V. G. Buzdugan, M. A. Balș.

(s) p. Grefier, M. Călinescu.

MISCAREA ÎN MAGISTRATURĂ

M. S. Regele a iscălit erii decretul pentru următoarele înaintări în magistratură:

D-l C. D. Sărățeanu, actual procuror la Curtea de Casație, procuror general la aceeași Curte, în locul vacant.

D-l St. Stătescu, actual procuror general la Curtea de Apel din București, procuror la Curtea de Casație.

D-l G. N. Bagdat, actual președinte la Curtea de Apel din București, consilier la Înalta Curte de Casație în locul vacant.

D-l C. R. Manolescu, actual consilier la Curtea de

Apel din București, președinte la aceeași Curte, în locul d-lui G. N. Bagdat, înaintat.

D-l Al. Dobricianu, actual consilier la Curtea de Apel din Galați, în aceeași calitate la Curtea de Apel din București, în locul d-lui Ar. Eustațiu, decedat.

D-l Em. Anastasia, actual prim-președinte la trib. Prahova, consilier la Curtea de apel din București, în locul d-lui C. R. Manolescu, înaintat.

D-l Al. Panaitescu, actual președinte la trib. Prahova prim-președinte la același tribunal, în locul d-lui Em. Anastasiu, înaintat.

D-l Al. A. Demetrescu, actual judecător de instrucție la trib. Prahova, președinte la același tribunal, în locul d-lui Al. Panaitescu, înaintat.

D-l Ioan Condeescu, fost președinte de tribunal, judecător de instrucție la trib. Prahova, în locul d-lui Al. A. Demetrescu, înaintat.

D-l N. C. Penciușescu, actual procuror la trib. Bacău, în aceeași calitate la trib. Tecuci, în locul d-lui N. Petroviță, care trece în postul ocupat de d-l N. C. Penciușescu.

D-l I. Stanovitz, ajutor la judecătoria ocolului Tulcea, în locul d-lui Gr. C. Vericeanu, care se va chema în alt post:

INFORMAȚIUNI

În numărul viitor va apare ca revistă un important studiu asupra proprietății datorit penei distinsului avocat D. N. Comșa, Doctor în drept de la Facultatea din Paris.

Acest studiu va avea să apară în 4—5 numer ale ziarului nostru.

BIBLIOGRAFII

A eșit de sub presă:

COD ADNOTAT DE EXPROPRIAȚIUNE

pentru

CAUSĂ DE UTILITATE PUBLICĂ

cuprinzând: *Jurisprudența Înaltei Curți de casație asupra fie-cărui articol, de la promulgarea legii până în prezent*

de

GEORGE ST. BĂDULESCU

Grefier la Înalta Curte de casație și justiție

Această lucrare este utilă mai ales d-lor avocați și magistrați, căci aduce la cunoștință interpretarea adevărată dată de către cea mai înaltă autoritate judecătorească, legii de expropriațiune pentru cauză de utilitate publică.

A părut de sub tipar:

Volumul V TRATAT TEORETIC SI PRACTIC

de

PROCEDURA CIVILĂ

cuprinzând: Art. 138—288;

Desdaunări și cheltueli; Hotărârile date în lipsă și opozițiuni; Procedurile preparatorie și probatorie în general. Verificarea scriptelor, cercetarea prin martori, experți cercetări în fața locului, interogator, jurământ, cererea reconvențională, intervențiune, suspensiune, perempțiune și începerea judecăților. Regulare de competență; Trimiterea la un alt tribunal; Recusațiune, de Dimitrie Chebacpi, Doctor în drept, avocat.

Se va expedia contra mandat saŭ timbre postale adresate d-lui D. Chebacpi, str. Plantelor No. 39.

Prețul tot 12 lei